

ههینی (الجمعة)

بهشی سی یه م

ووتاری ههینی

حوکه که ی:

جه ماوه ری زانایان بۆ ئه وه چوون که ووتاری ههینی واجبه، وه به لگهشیان له سه ر واجب بوونی ئه وه یه که له پیغه مبه ره وه ﷺ سابت بوه به چهند حه دیسیکی صحیح به شیوه یه کی به رده وام، که پیغه مبه ر ﷺ هه موو ههینی یه ک ووتاری خوێندۆته وه، وه ههروه ها به لگه یان به و فهرمووده یه هینا وه ته وه که ئه فهرموویت: **(صَلُّوا كَمَا رَأَيْتُمُونِي أُصَلِّي)** واته: چۆن من ئه یبێن نوێژ ته که م ئیوه ش به و شیوه یه نوێژه کانتان بکه ن. ههروه ها فهرمووده ی خوای گه وه که ئه فهرموویت: **(يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا نُودِيَ**

لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ) واته: ئه ی ئه وکه سه نه ی باوه رتان هینا وه کاتێ بانگهواز ته کریت بۆ نوێژی رۆژی ههینی بچن بۆ یادی خوا کردن.

وه ئه م فهرمانه ی خوا به رۆیشتن بۆ یادی خوا ته بیته واجب بوون، چونکه شتیك واجب نه بی رۆیشتنی بۆ ناکریت، وه ئه و یادی خوا کردنه ی که له ئایه ته که دا هاتوه به ووتار خوێندنه وه لیکیان داوه ته وه، چونکه ئه ویش ته گریتته وه.

شه وکانی له و به لگانه کۆلا وه ته وه ده رباره ی به لگه ی یه که م ده فهرموویت: ته نها کرده وه نایبته به لگه ی واجب بوون، وه ده رباره ی به لگه ی دووم ده فهرموویت: له وه زیاتری تیندا نی یه که فهرمانی داوه به به جی هینانی نوێژ به و شیوه یه ی خۆی به جی ته هینی، وه ووتاریش نوێژ نی یه، وه ده رباره ی به لگه ی سی یه م ده فهرموویت: ئه و یاده ی که فهرمانی پی دراوه به ره و پیری برۆیشتی نوێژه، ئه و په ره که ی ئه وه یه فهرمانه که له نیوان ووتاره که و نوێژه که دایه، وه نازانریت مه به ست له ووتاره که یه یا نوێژه که یه، به لگه ی زانایان له سه ر واجب بوونی نوێژه که ریک که وتوون، ته نها کیشه له سه ر واجب بوونی ووتاره که یه، که واته ئه و به لگه یه واجب بوون ناگه یه نی. پاشان ده فهرموویت: (ظاهر) ئه وه یه که حه سه نه ی به صری و داودی (ظاهری) و جو هینی بۆی چوون، ئه ویش ئه وه یه که ووتاری ههینی مه ندوبه و به س^(۱)،^(۲).

سلا و کردنی تیمام کاتێ سه ر ته که ویتته سه ر مینبه ر و بانگ دان کاتێ دا ئه نیشی له سه ر مینبه ر و روو تی کردنی خه لکه که موسته حه بیه:

له جابیره وه خوای لی رازی بی هاتوه ده فهرموویت: کاتێ پیغه مبه ر ﷺ ته چوه سه ر مینبه ر سلاوی ته کرد، (ئیبینوماجه گیراویه تی به وه له ئیسناده که یدا (ابن له یعه) هه یه^(۳)).

(۱) له راستی دا ووتاری رۆژی ههینی پینویسته (واجبه) وه ئه وه ی شه وکانی ووتویه تی رده دراوه ته وه و صدیق حسن خانیش بۆ چوونی ههروه ک ئه و ابوه له (الروضه الندیة) و له (الموعظة الحسنة) دا، منیش له نامیلکه که مدا (الأجوبة النافعة) وه لگه م داوه ته وه، که هه یچ گری و گۆلیک نا هینا یته وه له وه ی که بووتریت واجبه، جا بگه رتیه بۆی چونکه زۆر گرنگه (تام المنه).

(۲) وه ههروه ها (عبدالمک) ی کوری حه بیب و (ابن الما جشون) یش له مه زه هه بی مالیکدا هه ر ئه م ره ئی به یان هه یه (دانهر).

(۳) منیش ته لیم ئه م دوو مورسه له ئیبینوته بی شه بیه و عبد الرزاق ته خر بیمان کردوه، و ئه م دووانه ش حه دیسه که ی جابیر به هین ته که ن، به تاییه ت که خه لیفه کان کاریان له سه ر کردوه، وه ک له (الصحیحه) لی بی کۆلا و مه ته وه به ژماره (۲۰۷۶) که له وان هه یه له شوینی تر دا به و شیوه یه تووشی نه بی ت.

وه لای (أثرم) له سونه كهیدا له شهعی یهوه هاتوه له پیغه مبهروه صلواته به مورسه لی، وه له مهرا سیله كانی (عطاء) و بیجگه لهویش هاتوه كه پیغه مبهر صلواته كاتی تهچوه سه مینه به بهروه رووی خهلكه كه تهوستا و تهیفه رموو: (السلام علیكم).

شهعی دهفرموویت: تهویه كر و عومهر بهوشیوه کاریان ته كرد، وه له سائیپی كورپی یهزیده وه خوا لئی رازی بیته هاتوه دهفرموویت: بانگی رۆژی ههینی سه ره تاكهی تهوكاتهیه تیمام له سه مینه بهر دائه نیشی، چونكه له سه ره ده می پیغه مبهر صلواته و تهویه كرو عومهر دا بهوشیویه بو، به لام كاتی سه ره ده می (عثمان) هات خهلك زۆر بوو (عثمان) فرمانی دا بانگی سی یه م زیاد كرا، له سه ر (زوراء) هوه، وه پیغه مبهر صلواته بانگی زیتری نه بوو (بوخاری و نه سائی و ته بوداود گێراویانه تهوه).

له ریوایه تیگی تریاندا هاتوه كاتی (عثمان) بووه خهلیفه و خهلك زۆر بوو (عثمان) فرمانی دا بانگی سی یه م زیاد بكریت، له سه ر (زوراء) بانگ بدریت، ئیتر كار له سه ر تهوه جیگی بوو.

لای تهحمده و نه سائی هاتوه: كاتی پیغه مبهر صلواته تهچوه سه مینه بهر بیلال بانگی ته داو كاتی ته هاته خواره وه قامه تی ته كرد.

له عه دی كورپی (ثابت) هوه له باوكی یهوه له باپیری یهوه هاتوه دهفرموویت: پیغه مبهر صلواته كاتی تهچوه سه مینه بهر سه حابه كان روویان تی ته كرد (ئیبنوماجه گێراویته یهوه). ته م حه دیسه هه رچه نده قسه ی له سه ره به لام (ترمذی) دهفرموویت: زانیان له سه ر تهوه کاریان كرده وه له سه حابه و غهیری سه حابه، وه به موسته حه بیان داناوه كاتی تیمام ووتار ته دات رووی تی بكریت ^(۴).

موسته حه به ووتار سوپاس و ستایشی خوی تییدا بكریت و سلاواتی تییدا بدریت له سه ر پیغه مبهر صلواته وه ئاموژگاری و ئایه تی تییدا بخوینریت:

له ته بهوره پیره وه خوا لئی رازی بیته هاتوه كه پیغه مبهر صلواته فرموویه تی: **(كُلُّ كَلَامٍ لَا يُبْدَأُ فِيهِ بِالْحَمْدِ لِلَّهِ فَهُوَ أَجْدَمٌ)** واته: ههروتهیه كه به (الحمد لله) ده ست پچ نه كات گه ره (ته بوداود و تهحمده به م معنایه گێراویانه تهوه) ^(۵).

وه له ریوایه تیگدا هاتوه دهفرموویت: **(الْحُطْبَةُ الَّتِي لَيْسَ فِيهَا شَهَادَةٌ كَالْيَدِ الْجَذْمَاءِ)** (رواه أحمد وأبو داود والترمذی). وه (ترمذی) به زاوای (تشهد) هیناویته تی به جی (شهادة)، واته: ته ووتاره ی شایه تومانی تییدا نه بوو وه كه دهستی گه ر وایه ^(۶).

^(۴) ته لیم حه دیسه كه سه حیه چونكه چهنده شایه تی تری هیه به مه قوفی و به مه رفوعی، كه له (الصحيحه) دا ته خریم كرده وه به ژماره (۲۰۸۰) وه یه كینیان له سه حیه هیندا هیه له ته بی سه عیدی خودری یهوه كه: پیغه مبهر صلواته له سه مینه بهر دانیشته و ئیمهش به ده دوری یهوه دانیشته.

ته مهش لهو سونه تانهیه كه ته رك كراوه و وازی لی هینراوه، جا تهو كهسانی سونه تیان خوش تهویت با بیژینه نه وه، خوی گه ره بیان ژینیت و به هه شتیش بكاته بهشی ئیمه و تهوان به فه زلو گه ره یی خوی (تمام المنه).

^(۵) (حدیث) كه لاوازه كه سیک له ته به هوره پیره وه هیناویته تی كه سیکه به (حفظ) كه ی ناكری، وه هه ندیکیش له پیاهه سیکه كان پیچه وانیه یان كرده وه به مورسه لیان داناوه، به لكو به (معصل) یان داناوه، وه خودی ته بوداودیش به مه علولی داناوه. و ته بوایه دانهر له بهر ته مانه تی عیلمی ته مه ی باس بكردایه.

به لام ته مه له شومی چاولیکه ری به، و نه گه رانه وه به بۆ ته صله كان، به لام كه نه گه رانه ته وه بۆ ته صل بۆچی ته وه ی كه شهوکانی باسی كرده وه له (نیل الأوطار) دا نه یه نناوه له (۲۲۴/۳) دا كه نه سائی و (دارقطنی) ش به مه علولیان داناوه به وه ی كه ئیرسالی هیه، چونكه تهو حه دیسه ی له شهوکانی یهوه نه قل كرده وه یا له مه تنه كه یه وه.

و من ته خریمی ته م حه دیسه م كرده وه و قسم له سه ر كرده وه، له سه رتای (الإرواء) دا به ژماره (۲) وباسی عیله تیگی تریشم كرده وه تهویش (إضطراب) ی تهو زه عیفه یه له مه تنه كه یدا، له چهنده روویه كه وه كه رووم كرده ته وه، وه ته گه ر پیت خۆشه زیاتر لیکۆلینه وه ی له سه ر بكه یته بۆی بگه ریره وه (تمام المنه).

^(۶) ته لیم: ریوایه ته كه ی ته بو داود (۴۸۴۱) هه ره كه ریوایه ته كه ی ترمذی وایه، به لكو سه حیه تره لهو، وه ووتویه تی: (حدیث حسن صحیح غریب) و سه نده كه شی سه حیه، و له موسته دی تهحمده شدا هیه (۳۰۲/۲ و ۳۴۳).

له ئیبنومه سعودهوه خوا لێی رازی بیته هاتوه دهفرموویته: پیغه مبههر صلوات کاتی ته شه ههردی ئه دا ئه یه فرموو: **الْحَمْدُ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنَسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ، وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، أَرْسَلَهُ بِالْحَقِّ بَشِيرًا بَيْنَ يَدَيِ السَّاعَةِ، مَنْ يُطِيعِ اللَّهَ تَعَالَى وَرَسُولَهُ فَقَدْ رَشِدَ، وَمَنْ يَعَصِهِمَا فَإِنَّهُ لَا يَضُرُّ إِلَّا نَفْسَهُ، وَلَا يَضُرُّ اللَّهَ تَعَالَى شَيْئًا** واته: سوپاس و ستایش بۆ خوا، ئیمه داوای یارمهتی و لیبوردن ههه له خوا ته کهین، وه ئیمه پهنا ته گهین به خوا له خرایه کانی نهفسی خۆمان، ههه کهس خوا ریتماپی بکات کهس نییه گو مرای بکات، وه ههه کهس خوا گو مرای بکات کهس نییه ریتماپی بکات. وه شایهتی ئه دهه ههچ مه عبودیکی به حهق نییه که شایستهی عیبادته بی جگه له (الله)، وه شایهتی ئه دهه که موحه مهه صلوات نییراوو عبودی خوایه، به ههقه وه رهوانه ی کرد پیش هاتنی قیامته، تا وه کو مژده دهه بی. ههه کهس گو ی رایه لێ خوا پیغه مبههر صلوات بی ئه وه رپی دۆزیوه ته وه، وه ههه کهس سه پیتیچی یان بکات جگه له خۆی زیان له کهسی تر نادا و به ههچ شیهوه یهک زیان به خوا ناگه یه نی.

له ئیبنوشیها به وه خوا لێی رازی بیته هاتوه که پرساری لێ کراوه ده باره ی شایه تمان ووتنی پیغه مبههر صلوات له رۆژی ههینی دا ؟ تهویش له وه ئامدا وهک حه دیسه که ی سه ره وه ی باس کرد، به ئام له کو تایی به که یدا ووتی: **(وَمَنْ يَعَصِهِمَا فَقَدْ غَوَى)** (ته بو داود هه ره دوو کیانی گه ی راه ته وه ^(۷)).

من پیم خۆش بوو دانهر کتیبه که ی خالی نه بیته له (خو طبه) ی حاجه که پیغه مبههر صلوات فیری ها وه له کانی ته کرد، به تایی به ته که دهقی ئه شه هاده ته ی تیدایه که ئاماژه ی بۆ کراوه له حه دیسه که دا، و جگه له حه دیسه که دا وه کو حه دیسه که ی جایی خوا لێی رازی بیته فرموویته: (خو طبه) ی پیغه مبههر کاتیک ووتاری ئه دا حه مد و سه نای خوا ی ته کرد له پاشان ته یه فرموو: ... موسلیم گه ی راه ته یه وه (۱۱/۳).

دهقی خو طبه که ش وهک له چه نه حه دیسه دا هاتوه له یهک نامیلکه ی تاییه تا کۆم کردۆته وه که له دوایی دا ئاماژه بۆ ئه نامیلکه یه ته کریت (ان شاء الله):

(إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ، نَحْمَدُهُ وَنَسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا وَسَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ، وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ.

﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾.

﴿يَأْتِيهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾.

﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ﴿٧﴾ يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا﴾.

أما بعد:

وه جاری وابوه ئه وه سنی تاییه ته ی دوایی نه خویندۆته وه، وه ته بیته هه نه دی جار له دوای (أما بعد) ته مه ش بلیت:

(فَإِنَّ خَيْرَ الْخَيْرِ كِتَابُ اللَّهِ، وَخَيْرَ الْهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ، وَشَرُّ الْأُمُورِ مُحَدَّثَاتُهَا، وَكُلُّ مُحَدَّثَةٍ بَدْعَةٌ، وَكُلُّ بَدْعَةٍ ضَلَالَةٌ، وَكُلُّ ضَلَالَةٍ فِي النَّارِ).

موسلیم و جگه لهویش ره بویه تیان کردوه، وه له (الإراء) ی شدا ته خه یج کراوه به ژماره (۶۰۸) (تمام المنه).

(7) هه ره دوو سه نه ده که یان زه عیفه له پاشان شه یخ ده فرموویته:

به ئام له دوو حه دیسه دا رسته یه که هیه که سه حیه له پیغه مبههره وه صلوات تهویش ئه وه ی که فرموویته: (ومن يعصهما...) موسلیم و جگه له وه له عه دی

کوری حاته مه وه ته گه ی نه وه، که پیاریک لای پیغه مبههر صلوات ووتاری ئه دا و ته بووت: **(مَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ رَشِدَ، وَمَنْ يَعَصِهِمَا فَقَدْ غَوَى، فَقَالَ صلوات:**

له جابیری کوری سه موروه خوا لیبی رازی بیت هاتوه ده فرمویت: پیغمبهر ﷺ هه میسه ووتاری داوه و له نیوان ههردوو ووتاره کهدا دانه شت و چند نایه تیکی قورثانی ته خویند، و خه لکه کهی وهییر ته هیناوه، (جه ماعت جگه له بوخاری و (ترمذی) گپراویانه تهوه).

ههردو له وهوه خوا لیبی رازی بیت ده فرمویت: پیغمبهر ﷺ تاموژگاری به کانی دریز نه ته کرده وه رژی ههینی، به لکو چند وشه کهی سوکه لهو ئاسان بو. (ته بوداود گپراویانه تهوه).

له ئومو هیشامی کچی (حارث) هی کوری نوعمانه وه خوا لیبی رازی بیت هاتوه ده فرمویت: ﴿ق وَالْقُرْآنِ الْمَجِيدِ﴾، له زمانی پیغمبهر وه نه بیت له کهسم وهرنه گرتوه که له سه مینبهر هه مو ههینی به که له کاتی ووتار داند بو خه لکه کهی ته خویند. (ته حمده و موسلیم و ته بوداود گپراویانه تهوه).

له یه علای کوری ئومه ییه وه هاتوه ده فرمویت: گویم لیبوه پیغمبهر ﷺ له سه مینبهر ﴿وَنَادُوا يَمْلِكُ﴾ (الزخرف/ ۷۷) ی خویندوه. (بوخاری موسلیم گپراویانه تهوه).

له ئیبنوماجه وه له ئوبه ییه وه هاتوه که پیغمبهر ﷺ رژی ههینی ﴿تَبْرَكَ﴾ ی خویندوه و به پیوه وه ستابوو رژه کانی خوی ته خسته وه یادی خه لک.

له کتیبی (الروضة الندية) دا هاتوه: له پاشاندا بزانه ووتاری شهرعی ته وه یه که پیغمبهر ﷺ له سه ری راهاتبوو، که پیک هاتبوو له هاندانی خه لکی و ترساندنیان، وه له راستیدا رچی ووتاریش هه له بهر خاتری تهوه دانراوه، ته ما به مارج کردنی ووتنی (الحمد لله) یا سلاوات دان له سه پیغمبهر ﷺ، یا خویندنی شتیک له قورثان، ته مانه هه موویان له زوری تهوه مه بهسته به دهرن که ووتاری بو دانراوه، وه ته وهی که ریک کهوتوه پیغمبهر ﷺ له ووتاره کانیدا وینهی تهوانهی ووتوه نایته به لگی ته وهی که مه بهست له ووتاره که هه ره ته به بیت، یا مارجیکی پیوست بیت، وه ته وهی تینسافی هه بیت گومانی له وه دا نی به که بهشی گه وهی ووتار تاموژگاری به، نه که تهوه (الحمد لله) و سه لات دانهی پیشه وه به تی، وه داب و نه ریتی به رده وامی عه رب و ابووه ته گه ره که سیکیان بیوستایه له شو نیک پاره ستایه و قسه ی بکر دایه له پیشدا سوپاس و ستایشی خوی ته کرد و سلاواتی ته دا له سه پیغمبهر ﷺ ئای ته مه چنده شتیک جویان و چاکه، به لکم ووتنی تهوه مه بهست نی به به لکو مه بهست تهوانهی دوی ته وه یه.

ته گه ره ووترا: تهوه که سهی هه ستا ویستی له ناو کومه لیکدا ووتار بدات ته نها مه بهستی ته وه یه که حمدهی خوا بکات و سلاوات له سه پیغمبهر ﷺ بدات تهوه وهرناگیریت، به لکو هه مو ته بیعه تیکی سالم ته مه رهت ته کاته وه، جا مادام ته مه سابت بوو ته زانیت که ته وهی مه بهسته تاموژگاری کردنه له ووتاری ههینی دا، جا که ووتاری ته وهی کرد فه رمانه شهرعی به کهی به جی هیناوه، به لکم ته گه ره له

بِسْمِ الْخَطِيبِ أَنْتَ، قُلْ: وَمَنْ يَعِصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ) واته هر کهس ملکه چی خوا و پیغمبهره کهی بکات ته ره رینمون بووه، وه هه رکس سه رکیشی فه رمانیان بکات تهوه گومرا بووه، پیغمبهر ﷺ فه رموی: ووتاری ته تیکی خرابی تو، بلای: وه هه رکس سه ری پیچی له فه رمانی خوا و پیغمبهره کهی بکات تهوه گومرا بووه، (واته: ناوی خوا و پیغمبهر به یه کهوه نه لیت).

وحدیسه کهی ئیبنومه سعود له سه ریگای تره وه هاتوه و هیچیان ته ره رسته یی تیدا نی به که باس کرا، جا له بهر تهوه ته ره رسته یه مونکه ره، وه له شی کردنه وهی ته مه باسه دا نامیلکه یه کم هه یه به ناوی (خطبة الحاجة التي كان رسول الله ﷺ يعلمها أصحابه) ده قی سه حیحی ته واوم له نامیلکه یه دا هیناوه که له (خطبة) موباره کهدا ته ووتری، و حدیسه کانیشیم ته خرچ کردوه له گه ل چند سویدیکی تردا که گونجاوه له گه لیدا، و ته نامیلکه یه سه سوپاس بو خوا چند جاریک چاپ بووه، (تمام المنة).

پیشدا سوپاس و ستایشی خوی کردو سلاواتی لهسهر پیغهمبهر دا صَلَاةٌ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ با چند نایه تیکی قورئانی خویند که دل بلهرزینی تهوه ووتاره کهی تهواترو چاکتره.

به پیوه وهستان بو ههردوو ووتاره کهو دانیشتنیکی کهم له نیوانیاندا مهشروع:

له ئیبنوعومره وه خوا لئی رازی بیته هاتوو هفرموویته پیغهمبهر صَلَاةٌ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رۆژی هینی که ووتاری تهدا، به پیوه تهوستا لهپاشاندا دانیشته، پاشان ههله ساوه وه ک چون تهمر ووتاریته کان تهیکهن. (جماعت گپراویانه تهوه).

له جابیری کوری سه موروه خوا لئی رازی بیته هاتوو دهفرموویته: پیغهمبهر صَلَاةٌ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ به پیوه راتهوستا ووتاری تهدا، لهپاشاندا دانیشته، لهپاشاندا ههله ساوه به پیوه ووتاری تهدا یوه، جا ههر کهس وتی: به دانیشتنه وه ووتاری داوه درۆی کردوه، سویند به خوا زیاتر له دوو همزار نویژم له گه لدا کردوه^(۸)، (ئه حمده و موسلیم و ته بوداود گپراویانه تهوه).

ئیبنوئهبی شهیه له (طاووس) وه ته گپرتته وه دهفرموویته: پیغهمبهر صَلَاةٌ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ به پیوه ووتاری داوه، ته بو به کورو عومره و (عثمان) یش دوا ی تهو هه ره به پیوه ووتاریان داوه، وه یه کهم کهس لهسهر مینبهر دانیشته و ووتاری دا موعاویه بوو.

ههروه ها له شهعی یه وه ریوایته کراوه دهفرموویته: موعاویه کاتی چهوری سکی زیادی کردو گوشتی گرت به دانیشتنه وه ووتاری تهدا.

هندی له پیشه واکان به پیوه وهستان له کاتی ووتاردان به واجب دانین، وه دانیشتن له نیوان ههردوو ووتاره کهدا ههر به واجب دانین، به پیوی کرده وی پیغهمبهر صَلَاةٌ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ و صهابه کانی.

به لام کرده وی پهتی به ته نه نایته هو ی واجب بوون.

موسه حه بیه ووتاره که به دهنگی بهرز بیته و کورت بیته و باش دارشتری:

له عهماری کوری یاسروه خوا لئی رازی بیته هاتوو دهفرموویته: له پیغهمبهر صَلَاةٌ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بیستوه هفرموویته: **(إِنَّ طَوْلَ صَلَاةِ الرَّجُلِ وَقِصَرَ خُطْبَتِهِ، مَثَلُهُ مِنْ فَتَاهِهِ، فَأَطِيلُوا الصَّلَاةَ وَأَقْصِرُوا الْخُطْبَةَ)** (رواه أحمد ومسلم). واته: دریزی نویژی پیوو کورتی ووتاره کهی نیشانه ی زانی یه تی، جا نویژ دریز بکه نه وه ووتاریش کورت^(۹).

وه بو یه کورتی ووتار و دریز کردنه وی نویژ به لگه یه لهسهر زانیی تهو کهسه، چونکه ئاده میزادی زانا تهزان که قسه ی پر مه عنا (جوامع الکلم) بکا هه بو یه به چهند ووشه یه کی پرمانا کوتایی به ووتاره کهی ته هیئتی.

له جابیری کوری سه موروه خوا لئی رازی بیته هاتوو دهفرموویته: ووتارو نویژه کانی پیغهمبهر صَلَاةٌ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (وسط) بوون (جماعت جگه له بوخاری و ته بوداود گپراویانه تهوه^(۱۰)).

له عبدالله ی کوری ته بی ته وفاوه خوا لئی رازی بیته هاتوو دهفرموویته: پیغهمبهر صَلَاةٌ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نویژه کهی دریز ته کرده وه و ووتاره کهی کورت (نه سائی به ئیسنادیکی صهیح گپراویانه ته یه وه).

(۸) مه بهستی نویژه فهزه کانه (دانهر).

(۹) وه فه رمان کردن به دریز کردنه وی نویژ به گویره ی ووتاره که ته بیته نه ک دریز کردنه وه یه که وه ها که گران بیته لهسهر نویژ که ران (دانهر).

(۱۰) جیا کردنه وی ته بو داود له ریوایته کهدا هه له یه، لیره شدا دانهر چاوی له خاوه نی کتیبی المنتقی کردوه، و شوکانیش تیبینی لهسهر نه داوه

(۲۲۸/۳)، چونکه له سونه نه کهیدا به ژماره (۱۱۰۱) ته خریجی کردوه، وه له صهیحی ته بو داودا ته خریج کراوه به ژماره (۱۰۰۹) (تمام المنه).

له جابیرهوه خوا لیلی رازی بیټ هاتوو ده فەرموویت: پیغه مەبەر صَلَاتِ کاتێ ووتاری ئەدا چاوه کانی سوور ههله گهراو دهنگی بهرز تهبووه و رق و قینی ههله سا تهگوت ووریا که رهوهی سوپایه که ده فەرموویت: بهیانی یا ئیواره دوژمن ئەدا به سهرتانا. (موسلیم و ئیبنوماجه گێراویانه تهوه).

نهوهوی ده فەرموویت: موسته حه به ووتار پاراوو رێک و پێک و رون کراوه بیټ به بیټ درێژ کردنهوه و قول کردنهوه، وه ناییت زاراوه کانی تیکه له و پیکه له بیټ، چونکه ئەوانه به جوانی ناچنه دل هوه.

وه ناییت ووشه کان غه ریب بن و کهس لییان تی نه گات، چونکه مه بهستی ووتار نایه ته دی، به لکو ته بیټ زاراوهی رهوان و تی گه یه نهر به کار بهی نی.

ئیبنو قه ییم ده فەرموویت: ووتاره کانی پیغه مەبەر صَلَاتِ دیاری کردنی بنه ماکانی باوه ری تی دا بوو، ههروه ک باوه ر به خوا و فریشته کانی و کتییه کانی و ئیبراوه کانی و زیندوو بوونه وه.

ههروه ها باسی به ههشت و دو زه خ و ته و شتانه ی خوا ئاماده ی کردوو به دو سه کانی و ته وانه ی گو ی رایه لی ئه ون، وه ههروه ها ته و شتانه ی ئاماده ی کردوون به دو ژمنه کانی و ته وانه ی سه ری چی ته که ن، وه به ووتاره که ی دل ه کان پر ته بوون له باوه رو یه کتاپه رستی و ناسینی خواو رۆژه کانی، نه ک وه ک ووتاری کهسانی تر که ته نها باسی کاروباریک ته کا که هاو به شه له نیوان هه موو چینه کانی خه لکی دا، که شیوه نه بو ژیان و ترساندنه به مردن، چونکه ته و جو ره قسا نه نه باوه ر بوون به خوا دروست ته کا له دل داو نه (توحید) یه کتاپه رستی ته و نه خواناسینی کی تایه ته ی و نه وه بیر خسته وه ی رۆژانی خوا و نه هاندانی ده روون بو خو شه ویستی خواو په روش بوون بو دیداری، وه گو ی گره کان ته چنه ده ره وه بی ته وه ی ه یچ سوودی ان وه رگر تی، جگه له وه ی که ئه مر ن و ماله کانی ان دا به ش ته کر یټ و گل لاشه کانی ان دا ئه رزی نی، خو زگه ته م زانی چ باوه رێک به وه پیک دیټ، وه چ ته وحید و زانستی کی به که لک به وه دی ته دی؟

هه ره کس باش سه ری ح بدات له ووتاره کانی پیغه مەبەر صَلَاتِ و ووتاری سه حابه کانی ته بی نی که که فی لن بو روون کردنه وه ری ی راستی و ته وحید، ههروه ها روون کردنه وه ی سیفه ته کانی په ره رد گارو بنه ما سه ره کی یه کانی باوه ر و بانگه واز کردن بو لای خوا و باسی نیعه مه ته کانی که به هو ی ته و نیعه مه تانه یه وه خو شه ویست ته بی له لای خه لکی، وه باسی رۆژه کانی که به هو ی ته و رۆژانه یه وه، ته تر سن له سزای خوا، وه فه رمان دان به یاد کردنی خواو سوپاس کردنی که به هو ی ته و دو وانه وه خو شه ویست ته بن له لای، ههروه ها ته وه نده باسی گه وره یی خواو سیفه ته کانی و ناوه کانی ان ته کرد که خوا خو شه ویست کا له لای خه لکی، وه ته وه نده ش باسی گو ی رایه لی له خوا و سوپاس کردنی و یاد کردنی ان ته کرد که خو شه ویستی ان کا له لای خوا، ئیتر کاتێ گو ی گره کان دوای ووتاره که ته رۆیشتن هه م خویان خو ش ته ویست و هه م خواش ته وانی خو ش ته ویست.

له پاشاندا سه رده م دوور که وته وه و رۆش نایی پیغه مەبەر رایه تی وون بوو، وای لی هات شه ری عه ت و فه رمانه کانی بوون به چهن د نیشانه و شو ئینه واریک جی به جی ته بوون به بی پارێزگاری له حه قیقه ت و مه به سه ته کانی شه ری عه ت، به وش یه وه گر ینگی ته درا به و نیشانه و شو ئینه واران وه ته راز ی ندرانه وه، ئیتر ته وانه یان کرد به سوننه تی ک که نابج وازی ان لی به ی نی ری، به لام وازی ان له و مه به سه تانه هی نا که نه ته بو وازی ان لی به ی ندری، وه ووتاره کانی ان به شیعه ر و زانستی ره وانی بی ژری رازانده وه، ئیتر له و ووتارانه دا به شی دل که م بو وه وه، به لکو هه ر تییدا نه ما، وه ووتاره کان مه به سه تی خو یان له ده ست دا.

ووتار برین له لایهن ئیمامه وه ته گه ر شتی ک رووی دا:

له ته بو بو ره یه وه خوا لیلی رازی بیټ هاتوو که ده فەرموویت: جارێک پیغه مەبەر صَلَاتِ ووتاری بو ته داین حه سه ن و حوسه ی ن هاتن هه ری هه که و کراسی کی سووری ان له به را بوو، و ته رۆیشتن و ته که و تن، پیغه مەبەر صَلَاتِ هاته خواره وه له سه ر مینه به رو هه ردوو کیانی گرت و بردنی یه به ره ده می، له پاشاندا فه رمووی: (صَدَقَ اللهُ وَرَسُولُهُ، اِنَّمَا اَمْوَالُكُمْ وَاَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ، نَظَرْتُ هَدْيِنِ الصَّبِيِّنِ يَمَشِيَانِ وَيَعْرُثَانِ، فَلَمْ

أصبر حتى قَطَعْتَ حَدِيثِي وَرَفَعْتَهُمَا (رواه الخمسة^(۱۱)). واته: خواو پیغه مبهه کهمی راستیان ووتوو که ووتویانه: بهراستی مال و مندالکانتان فیتنه، کاتی تهو دوو مندالهم بینی تهرویشتن و ته کهوتن خۆم پێ نهگیرا قسه کهم بری وهینامنه سه ره وه.

له ته بوریفاعهی عه ده وی به وه خوا لیبی رازی بیته هاتوو ده فهرموویته: گه یشته لای پیغه مبهه صلوات ووتاری ته دا، و وتم: تهی نیرووی خوا من پیاویکی غه ربیم، هاتووم ده رباره ی تاینه کهم ته پرسم، چونکه نازام تاینه کهم چی به؟ تهویش وازی له ووتاره کهمی هینا و رووی تی کردم و هات بۆلام، ههتا گه یشته لام، کورسی به کی ته ختهی قاچ ناسنی هینا و له سه ری دانیشته وه فیتری ته کردم له وهی که خوا فیتری کردبوو، پاشان گه راپه وه سه ر ووتاره کهمی و تهواری کرد. (موسلیم و نه سائی گیراویانه ته وه).

ئیبوقه ییم ده فهرموویته: پیغه مبهه صلوات بۆ شتی پیویست ووتاری پرپوه، وه هه ره ها بۆ تهو که سانه ی پرسیاریان لی کردوو وه لایمی دانه وه، جاری وابوو بۆ پیویستی هاتوته خواره وه گه راپه ته وه ووتاره کهمی تهواو کردوو، وه ک چون بۆ بردنی حه سه ن و حوسه یین هاتوته خواره وه وه لای گرتوون و بردونی به سه ر مینه به ره که و ووتاره کهمی تهواو کردوو، وه له کاتی ووتاردا پیاوی بانگ کردوو فهرموویته تی: وه ره فلانه کهس دانیشه، فلانه کهس نوێژ بکه، وه هه رچی پیویست بووایه له کاتی ووتاره کهمیدا به خه لکه کهمی ته فهرموو: بیکهن.

حه رامی قسه کردن له کاتی ووتاردا:

زانایان هه موو بۆ واجیبتی بۆ دهنگی و حه رامی قسه کردن له کاتی ووتاردا چون، با قسه کردنه که فهران به چاکه و نه هی له خراپه ش بیته، نوێژ کهر گوئی له ووتاره که بیته یا گوئی لی نه بیته.

له ئیبوقه ییاسه وه هاتوو که پیغه مبهه صلوات فهرموویته تی: **(مَنْ تَكَلَّمَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ وَالْإِمَامُ يَخْطُبُ فَهُوَ كَالْحِمَارِ يَحْمِلُ أَسْفَارًا، وَالَّذِي يَقُولُ لَهُ أَنْصِتْ لَا جُمُعَةَ لَهُ)** (رواه أحمد وابن أبي شيبة والبخاري) واته: هه ر کهس له روژی هه یینی قسه بکات کاتی ئیمام ووتار ته دات، وه ک که ریکی بارکراو له کتیب وایه، وه تهو که سه ی پێی بلیت: بۆ دهنگبه نوێژه هه یینی به کهمی بۆ نانسری. (حافظ) له (بلوغ المرام) دا ووتویته تی: ئیسنادی تهو حه دیسه خراپ نی به^(۱۲).

(۱۱) له باره یه وه ته لیم:

به کهم تهوی که ووتویته ته بو بو ره یه، هه له به که که دووباره بۆ ته وه له م چا په دا و له چا په تازه که شدا، وه راستیش بو ره یه بهی ووشه ی ته بو که تهویش بو ره یه کوری حه صبه ره زای خوا ی له سه ر بیته.

دووهم: مه به ست به پینه جکان که ریوایه تیان کردوو ئیمام ته حمه د و خا وه نی چوار سونه نه کانن که ترمذیش له وانو له دوا ی ته م حه دیسه ووتویته تی: (حسن غریب) هه ره ها ووتویته تی ئیمه وانه زانین که له حه دیسی حوسه یینی کوری واقید بیته، وه ته م حوسه یینه، شهوکانی له باره یه وه له (نیل الأوطار) دا (۳/۲۳۳) ده لیت: تهو ته بو عه لی به که قازی مه رو بوو، موسلیم به لگه ی پێ هینا وه ته وه له سه حه که میدا، و موندیش ووتویته تی: سیه یه. منیش ته لیم: ته بو وایه دانهر تهوی نه قل بکر دایه که به لگه بیته له سه ر سه حه یی حه دیسه که.

و ته نها به ته خریج وازی نه هینایه، چونکه ته خریج سه باره ت به پله ی حه دیسه که وه وه سیله وایه بۆ مه به ست، جا تیتز هینانی وه سیله بهی مه به ست چ قازا جیکی هه یه؟ ته مه ش مو صبه تیکه که زۆریه دانهره کان له کۆن و تازه رزگاریان نه بو وه له ده ستی، وه هه ر خوا یار مه تی ده ره. (تمام المنه).

(۱۲) چون ئیسناده کهمی خراپ نی به له حاله تیکدا لای هه موویان مو جالیدی کوری سه عیدی تیدایه که هه تا (حافظ) بۆ خۆی به لا وازی دانا وه ووتویته تی: سیه یه نی به و له کۆتابی ژبانیدا گۆرا وه.

له دوا ییدا شیخ ده فهرموویته: مه عنای ته م حه دیسه به مه وقوفی له سه ر ئیبوقه ییم سه حه یه هه ره که له لای ئیبوقه یی شه یبه هه یه (۲/۱۲۵) وه له وانه شه (حافظ) هه ر له بهر ته وه تهو حه دیسه ی به قه وی دانا بیته، له بهر تهو شاهیده ی که له جامیعی حه مادی کوری سه له مه وه به مه وقوفی له سه ر ئیبوقه ییم سه ره هه یه، به لام من رام وایه که ریوایه تی مه وقوف به کاری شاهید نایه ت بۆ به یتر کردنی ریوایه تی مه رفوع، تیتز خوا ش زاناته ره. (تمام المنه).

له عبدالله ی کوری عه مرهوه هاتوره ده فرموویت: پیغهمبهر ﷺ فرموویته: (يَحْضُرُ الْجُمُعَةَ ثَلَاثَةَ نَفَرٍ: فَرَجُلٌ حَضَرَهَا يَلْعُو فَهُوَ حَظُّهُ مِنْهَا، وَرَجُلٌ حَضَرَهَا يَدْعُو، فَهُوَ رَجُلٌ دَعَا اللَّهَ، إِنْ شَاءَ أَعْطَاهُ وَإِنْ شَاءَ مَنَعَهُ، وَرَجُلٌ حَضَرَهَا بِأَنْصَاتٍ وَسُكُوتٍ وَلَمْ يَتَخَطَّ رَقَبَةً مُسْلِمٍ، وَلَمْ يُؤْذِ أَحَدًا فِيهَا كَفَّارَةٌ إِلَى الْجُمُعَةِ الَّتِي تَلِيهَا، وَزِيَادَةٌ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ، وَذَلِكَ أَنَّ اللَّهَ عَزَّوَجَلَّ يَقُولُ: ﴿مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرٌ أَمْثَالِهَا﴾ (الأنعام/١٦٠). (رواه أحمد وأبو داود بإسناد جيد). واته: سئ جور پیاو نامادهی نویژی ههینی دهبن:

پیاویک له کاتی ناماده بووندا لهغو (قسه یا کرداری پوچ) نه کات، نهوه ههر نهوه ندهی لهغو که ی خیر پی نه بریت، وه پیاویک ناماده ده بیته لهخوا نه پاریتته وه، نهویش پیاویکه لهخوا پاراوتته وه خوا بهویستی خو بهتی یا نهو شتهی ته داتی یا لیی قده دهغه نه کات، وه پیاویک نامادهی نه بیته به هیمنی و له سه رخوی و بئ دهنگی، وه ههنگاو نانیت به سه ر ملی هیچ موسلمانیکدا، وه کهس نازار نادات نهوه نهو ههینی به نه بیته که فارتهی گوناحه کانی نهو ههفته یه ی ههتا ههفته یه کی تر و سئ رژی زیادهی نه بیته، نهویش له بهر نهوه یه که خوی گهوره نه فرموویت: ﴿مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرٌ أَمْثَالِهَا﴾ واته: هه رکهس چاکه یه کات بخوات خوا به ده نه ونده بو ی نه نویت (نه حمده و نه بو داود به ئیسنادیکی جید گپراویانه ته وه).

له نه بو هوره پیره وه هاتوره که پیغهمبهر ﷺ فرموویته: (إِذَا قُلْتَ لِصَاحِبِكَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ وَالْإِمَامُ يَخْطُبُ أَنْصِتْ فَقَدْ لَعُوتَ) (رواه الجماعة إلا ابن ماجه). واته: رژی ههینی نهوکاتهی ئیمام ووتار ته دات به ها وه نه کهت بلیت: بئ دهنگبه نهوه له غوت کردوه.

له نه بو ده رپدائه وه هاتوره ده فرموویت: پیغهمبهر ﷺ له سه ر مینبه ر ووتاری بو خه لک ته دا ئایه تیکی نه خویند، نهوه ی کوری که عب لامه وه دانیشته بو پیم ووت: نهی نهوه ی نه م ئایه ته که ی هاته خواره وه ؟ وه لامی نه دامه وه دووباره پرسیارم لی کرده وه، ههروه لامی نه دامه وه، ههتا پیغهمبهر ﷺ له ووتار بو وه و له سه ر مینبه ره که هاته خواره وه، ئینجا نهوه ی پی ووت: نهوه ندهی له غوه کهت پاداشتی ههینیته ده ست کهوت، کاتی پیغهمبهر ﷺ له نویژ بو وه و چوم بو لای پیم ووت: فرمووی: نهوه ی راست نه کات، کاتی گویت لی بو ئیمام ووتاری ته دا بئ دهنگبه ههتا لی نه بیته وه. (نه حمده و (طبرانی) گپراویانه ته وه (١١٣)).

له شافیعی و نه حمده وه ریوایته کراوه که جیاوازیان کردوه له نیوان نهوکسه ی توانایی بیستنی ووتاری ههیه و نهوکسه ی توانایی بیستنی نییه، جا وایان دانه قسه کردن حه رامه له سه ر یه کم، وه له سه ر دووم حه رام نییه، هه رچه نده نه میس هه ر بی دهنگ بیته باشه. (ترمذی) له نه حمده و ئیسه قه وه نه گپرتته وه که ریوان داوه وه لامی سه لام و وه لامی که سیک بدریتته وه که نه پشمی نهوکاته ی ئیمام ووتار ته دات.

شافیعی ده فرموویت: نه گه ر که سیک (له کاتی ووتاره که دا) پشمی ووتی: (الحمد لله) پیاویکی تر پی ووت: (یرحمک الله) هیوادارم ری و نهوه ی هه بیته، چونکه وه لام دانه وه ی پشمه (تشمیت) سونه ته، وه نه گه ر پیاویک سلو له پیاویکی تر بکات به که راهتی دانه نیم و رام وایه وه لامی سلوه که ی بداته وه، چونکه سلو کردن سونه ته به لام وه لامه دانه وه ی فه رزه (١٤).

(13) منیش نه لیم: پیاوه کانی جی سیقهن ههروه کو هه یسه می ووتیه تی، به لام مونزری و عه سه لانی به (انقطاع) وه مه علولیان کردوه ههروه له (التعلیق الرهبی ٢٥٨/١) دا روم کردوته وه، به لام هه یسه که سه حیه، چونکه ئیسه موجه ریوایتهی کردوه هه ر له نهوه یه به ئیسنادیکی (جید) وه له ویدا نه بو ده ر بو قسه ی له گه ل نهوه ی کرد. وه ههروه ها (طحاوی) (٢١٠/١) و (طیالیسی) له نه بو هوره پیره وه نه گپرتته وه و ئیسناده که شی حه سنه ههروه له (الإرواء) دا ههیه (٨٠/٢) و ئیسه خوزه یه له سه حیه که بیدا له خودی نه بو زه وه.

(14) منیش نه لیم: شهوکانی باسی کردوه له (نیل الأوطار ٢٣٢/٣) له موخته سه ری (بیطی) وه له (الأم) شافعیشدا (١٧٥/١) ههیه، وه ههروه ها له (مختصر المزنی ١٣٨/١) دا، وه جیاوازی کردن له نیوان جوابدانه وه ی پشمین (تشمیت) و جواب دانه وه ی سلو لای من سه لیتندراو نییه.

ئهما قسه کردن له غهیری کاتی ووتاردا دروسته، له (ثعلبیه)ی کوری ئه بومالیکهوه هاتوو ده فهرموویت: صحابه کاتی ههینی قسهیان ئه کرد، عومهریش له سههر مینبهر دانیشتیوو، کاتی بانگ بیژ لی ئه بووهوه عومهر ههلهسا ئیتز کهس قسهی نه ئه کرد ههتا ههردوو ووتاره کهی تهواو ئه کرد، کاتی قامهت ئه کراو عومهر ئه هاته خوارهوه ئهوان قسهیان ئه کرد (شافعی له موسنده کهیدا گیرایه تی بهوه) (15).

ئهمهد به ئیسنادیکی صحیح ئه گیریتتهوه که (عثمان) ی کوری عهفان له سههر مینبهر بوو، له کاتیکدا بانگیژ قامهتی ئه کرد، له خه لکه کهه پرسیاری دهنگ و باسیان و پرسیاری نرخی شتومه کیانی ئه کرد.

فریاکهوتنی پرکاتیئک یا که متر له نوێژی ههینی:

بهشی زۆری زانیان رایان وایه هه رکهس فریای یهک پرکات نوێژی ههینی بکهویت به جه ماعدت ئهوه فریای نوێژی ههینی کهوتوه، وه پینوسته پرکاته کهی تریشی بخاته سههر.

له ئیبنوعومره وه هاتوو پیغه مبههر عليه السلام فهرموویهتی: **(مَنْ أَدْرَكَ رَكْعَةً مِنْ صَلَاةِ الْجُمُعَةِ فَلْيُضِفْ إِلَيْهَا أُخْرَى وَقَدْ تَمَّتْ صَلَاتُهُ)** (رواه النسائي وابن ماجه والترمذي). واته: هه رکهس فریای پرکاتیئکی نوێژی ههینی کهوت با پرکاته کهی تریشی بخاته سههر، و فریای ههینی کهوتوه و نوێژه کهی تهواو، (حافظ) له (بلوغ المرام) دا ده فهرموویت: ئیسناده کهی صحیحه، به لئام ئه بو حاتیم ئیرسالی ئهوه هه دیسهی به قهوی داناوه.

له ئه بو هوره پیره وه هاتوو که پیغه مبههر عليه السلام فهرموویهتی: **(مَنْ أَدْرَكَ مِنَ الصَّلَاةِ رَكْعَةً فَقَدْ أَدْرَكَهَا كُلَّهَا)** (رواه الجماعة). واته: هه رکهس کهیشته بهر پرکاتیئکی نوێژدا ئهوه کهیشتهوه به هه موو نوێژه که دا.

به لئام کهسیئک فریای که متر له پرکاتیئک بکهویت ئهوه نه کهیشتهوه به نوێژی ههینیدا، ئه بی چوار پرکات نوێژی نیوه پرۆ بکات به قسهی بهشی زۆری زانیان (16).

ئیبنومه سعود ده فهرموویت: کهسیئک فریای پرکاتیئکی نوێژی ههینی کهوت پرکاته کهی تریش تهواو بکا، به لئام ئه گهر کهسیئک فریای ههردوو پرکاته که نه کهوت، با چوار پرکات بکات، (رواه الطبراني باسناد حسن) (17).

چونکه حوکمی ههردووکیان له ئه صلدا یه کیئکه، یان وه لئامدانهوی سونهته وه له قسهی شافعی دا ههیه، یان واجبه وه هه لئبژیردراوه لای زۆری زانیان. جا کهواته پینوسته جیاوازی نه کریت له نیوانیاندا له قهدهغه کردن و دروست بوون.

له م باره شهوه لای شافعی یه کان سی روو ههیه، که نهوهوی له (المجموع) دا باسی کردوه (4/524) و فهرموویهتی:

ئهوهی راست بیت و دهق له باره یهوه هاتبیت ئهوهیه که حهرا مه له کاتی جومعه دا وه لئامی پشیمین بدریتتهوه، وه وه لئامدانهوی سه لام منیش ته لیم ئهوه نزیکتره لهوهوه که من باسم کردوه له (الضعيفة) دا، له ژیر هه دیسی ژماره (5665) (تمام المنه).

(15) له دوا ی کۆلینهوه شیخ ره جمهتی خوی لی بیت ده فهرموویت:

سوودیک:

له م ته سه رده دا به لگمی ئهوه ههیه که جوا بدانهوهی بانگیژ به ووتنهوهی وشه کانی، واجب نییه، له بهر ئهوهی له سههر ئهوه کار کراوه له سه رده می عومهر دا له کاتی بانگدا، و عومهریش ئیقراری پین کردوه، وه زۆر جار پرسیارم لی کراوه له باره ی لایردنی واجبیتی وه لئامدانهوهی بانگیژ، منیش به م هه دیسه جوام داوه تهوه. والله أعلم. (تمام المنه).

(16) وه نی یهتی جومعه لی بینن (دانهر).

(17) منیش ته لیم: له (مجمع الهیثمی 2/192) وه هیناویهتی به لئام ئه بووا یه ته صحیحی بکر دایه، له بهر ئهوهی (طبرانی) له (الکبیر) دا له چهند ریگایه کهوه ته خریجی کردوه له ئه بو ئیسحاق وه له ئه بو ئه حوه سه وه له ئیبنومه سعود وه (9/358-359/9545/9549) و جگه له ویش ته خریجیان

ئیبینوعومەر ده فەرموویت: ئەگەر فریای رِکاتی له نوێژی ههینی کهوتی رِکاته کهی تریش تهواو بکه، به ئام ئەگەر گهیشتی به جماعت دانیشتبوون بۆ تهحیيات چوار رِکات بکه (به بههقی گێراویهتی یهوه).

ئهمهش مهزههبی شافعی به کان و مالیکی به کان و حهنبهلی به کان و موحه مدهدی کوری حهسه نه.

ئهبوحه نیفهو ئهبو یوسف و تویانه: هه رکهس گهیشتی به ئیمام له تهحیياتدا بوو ئهوه فریای نوێژی ههینی کهوتوه، کاتی ئیمام سلاوی داوه هه لسیتهوه دوو رِکات بکات و ههینی به کهی تهواوه.

نوێژ له شوینی قه ره با لعدا:

ئه حمده و به بههقی له سه یاره وه ئەگێر نه وه ده فەرموویت: گویم له عومەر بووه ووتاری ئه دا ئه یفه رموو: پیغه مبه ر ﷺ ئەم مزگه وتهی دروست کردوه ئیمه شی له گه ل بووین موهاجیرین و ئەنصار، جا کاتی زۆر قه ره با لئ بوو باهه ریه کتیکیان له سه ر پشتی برا کهی سه جده به ریت^(۱۸)، وه کو مه لئیکي بینی له سه ر رِیگا که نوێژیان ئە کرد پئی فەرموون: له ناو مزگه وته که دا نوێژ بکه ن.

نوێژی سوننه ت پیش جمعه و دواي جمعه:

سوننه چوار رِکات یا دوو رِکات نوێژ دواي نوێژی ههینی بکریت، له ئهبوهوره پیره وه هاتوه که پیغه مبه ر ﷺ فەرموویه تی: (مَنْ كَانَ مُصَلِّياً بَعْدَ الْجُمُعَةِ فَلْيُصَلِّ أَرْبَعًا) (رواه مسلم و أبوداود و الترمذی). واته: هه رکهس دواي نوێژی ههینی نوێژ ئە کات با چوار رِکات بکات.

له ئیبینوعومه ره وه هاتوه ده فەرموویت: پیغه مبه ر ﷺ دواي ههینی دوو رِکاتی ئە کرد له ماله وه. (جماعت گێراویانه ته وه).

ئیبینوقه بییم ده فەرموویت: پیغه مبه ر ﷺ کاتی نوێژی ههینی ئە کرد ئە چوه ماله وه دوو رِکات نوێژی ئە کرد، وه فه رمانی ئه دا به وکه سانه ی نوێژی ههینی ئە که ن دواي نوێژه که چوار رِکات بکه ن.

ئیبینوته می به ی مامۆستامان ده فەرموویت: ئە گه ر نوێژه سوننه ته که له مزگه وتا بکا چوار رِکات بکا، وه ئە گه ر له ماله وه بیکا دوو رِکات بکا^(۱۹).

کردوه جا بگه ر پیره وه بۆ (الإرواء ۶۲۱) و (الأجوبة النافعة) به ئام ئه و ئه سه ره ی ئیبینوعومه ر که له مه ودوا با سه که ی دیت، له ر یوایه تی به بههقی ئه وه به هیژه وه کو له وئ رووم کردۆ ته وه. (تمام المنة).

(۱۸) کورته ی قسه ی شیخ ئه لبانی ئه مه یه: هه ندیک له زانایان ئه م سه یاره یان مه علول کردوه، به ئام ئە م به شه ی قسه که ی عومەر عبدا لرزا ق ته خریجی کردوه (۵۴۶۵/۵۴۶۹) له دوو رِیگه ی تروه که یه که میان سه حیه و ئه وئ تریان پچر پچره، به ئام به بههقی به مه وصلی داناوه، و سه نده که ی سه حیه (تمام المنة).

(۱۹) ئە لئیم: به م شی کرد نه وه یه نازام که ته صلئکی هه بو بیته له سوننه تدا. مه گه ر ئه وه ی با سی ئە کات له حه دیسی ئیبینوعومه ر، و به م نزیکانه ش روون کرد نه وه که ی دیت، وه ئه وه ی له حه دیسه سه حیه که ی پی شه وه دا هاتوه که هه رکه سیك نوێژی سوننه ت بکات له دواي جمعه دا چوار رِکات بکات. که موسلیم و جگه له ویش گێراویانه ته وه، و له (الإرواء) ی شدا هه یه (۶۲۵) به لگه ی ئه وه ی تیدا نی یه که ئه و چوار رِکاته ئە بئ له مزگه وت بکریت. وه حه دیسه سه حیه که ش ناسرا وه که: (باشترین نوێژی پیاو که بیکات له ماله وه یه جگه له نوێژه واجبه کان) جا ئە گه ر له دواي جمعه که ی دوو رِکات بکات یان چوار رِکات بکات له مزگه وتدا ئه وه دروسته، یان له ماله وه بیکات هه ر دروسته به ئام له ماله وه باشتره، له به ر ئه و حه دیسه سه حیه ی که با سمان کرد (تمام المنة).

منیش ته لیم: حدیسه کانیش ئیشارهت بۆ ئەمه ته کهن.

ئەبو داود له ئیبنو عومەرەوه ئەگێریتەوه که ئەو کاتێ نوێژی سووننهتی له مزگهوت بکردایه چوار ركاتی ته کرد، وه ته گهر له مالهوه بیکردایه دوو ركاتی ته کرد^(۲۰)، وه له سهحیحی بوخاری و موسلیمدا هاتوه له ئیبنو عومەرەوه که پیغه مبهەر ﷺ دواي نوێژی ههینی دوو ركات نوێژی سووننهتی ته کرد له مالهوه. ته واو.

ته گهر که سینک چوار ركات بکات ووتراوه به سهریه کهوه بیکات، وه ووتراوه دوو ركات دوو ركات بیکات، به لام چاکتر وایه له مالهوه بکریت، وه ته گهر له مزگهوتدا کردی ته بهی له شوینده نادیکات که نوێژه فهززه کهی تیدا کردوه به لکو ته بیته شوینه کهی بگوریت.

به لام نوێژی سووننهتی پیش نوێژی ههینی ئیبنو تهیمی به ده باره ی ده فرموویت: پیغه مبهەر ﷺ له نوێژی ههینیدا دواي بانگ هیچ نوێژی که نه کردوه، وه که سیش نه قلی نه کردوه لیهوی که کردیتهی، چونکه پیغه مبهەر ﷺ له سهردهمی خۆیدا بانگ نه نه درا ههتا له سهر مینههر داننه شتایه، ئیتر بیلال بانگی ئەداو پیغه مبهەر ﷺ دوو وتاری ئەدا، له پاش دوو وتاره که بیلال قامهتی ته کرد، ئینجا پیغه مبهەر ﷺ به نوێژی به کهی ته کرد، ئیتر کهس مه جالی نه ته بوو دواي بانگ سووننهت بکات، نه خودی پیغه مبهەر ﷺ نه ئەو موسلمانانای له گه لیا نوێژیان ته کرد، وه که سیش نه قلی نه کردوه که پیش هاتنی بۆ ههینی له مالهوه نوێژی کردیتهی، وه کاتیکیشی دیاری نه کردوه بۆ کردنی نوێژی سووننهت له پیش نوێژی ههیندا، به لکو فهرمووده کانی هاندانی تیدایه بۆ نوێژکردن کاتێ که سینک بجیت بۆ مزگهوت له رۆژی ههینی بۆ ئەوهی کاتی بۆ دانایتهی، وه که ئەوهی فهرموویتهی: **(مَنْ بَكَرَ وَابْتَكَّرَ وَمَشَى وَلَمْ يَرْكَبْ وَصَلَى مَا كُتِبَ لَهُ)** واته: که سینک زوو خۆی ناماده بکات و پروات و سواری هیچ نه بیته و به پین پروات، وه ئەوه ندهی خوا له چاره ی نوسیتهی نوێژی کرد. وه ههر ئەوهش له سهحابه کانهوه پیمان گه یشتوه که کاتێ ته هاتن بۆ مزگهوت له رۆژی ههینی دا، له و کاتهوه ته هاتنه ناو مزگهوت

(۲۰) منیش ته لیم: رستهی به کهم ئیبنو قهیم به شیوه بهک کورتی کردۆتهوه که ماناکه ی ناتهاو بووه، ته مهش له دانهر شاراوه بووه، شتی ئاوه اش سهیر نی به، چونکه دانهر پیشه بهتی که ناگه ریتتهوه بۆ ته صلە کان، به لام سهیر ته وه به که شتی ئاوها له لیکۆ لهر وه ی زاد المعاد شاراوه بووه که ئیدعای ته وه ته کات له ده قه کان کۆلاوه ته وه و حدیسه کانی ته خریج کردوه، چونکه ته ویش له ته خریجی ته م حدیسه دا ههر بهو شیوه ی ووتوه له گه ل ئەوه شدا ناوی سه رچاوه کانی نویسه که لیهوی وه رگرتوه، ته ویش ته بو داوه (۱۱۳۰) له بهشی نوێژی دواي جومعه ته وهی که له ویدایه ته فرموویت: له (عطاء) وه له ئیبنو عومەرەوه، کاتێ له مه که بووایه پیش ته کهوت و دوو ركاتی ته کرد، پاشان چواری تری ته کرد. وه ته گهر له مه دینه بووایه، نوێژی جومعه ی ته کرد له پاشان ته چووه مالهوه دوو ركاتی ته کرد، و له مزگهوتدا ئەو دوو ركاتی نده کرد، جا پرسیاربان لی کرد، ته ویش فهرموی: پیغه مبهەر ﷺ ئاوها ی ته کرد.

به به قیش ههر بهو شیوه به گێراویه تی به وه (۳/ ۲۴۰-۲۴۱) که له سهحیحی ته بو داوید شدا ته خریج کراوه (۱۰۳۵).

جا تۆ ته بینی که ریوایه ته که ی ته بو داو د جیاوازه له گه ل ئەوه دا که ئیبنو قهیم داویه تی به پالی له دوو روه وه:

به کهم: ئەو ته لێ چوار ركاتی کردوه که له ته صلدا شه شه.

دوه م: ته لێ له مه که وای کردوه که مه به سستی (مسجد الحرام) ه به لام ئیبنو قهیم ته لیت: له مزگهوتدا کردویه تی که مه به سستی مزگهوتی پیغه مبهەر ﷺ له مه دینه، به به لگه ی ته وهی دوايی که ووتویه تی: ته گهر له مالیشه وه بیکردایه واته له مه دینه، چونکه وه ک زانراوه ئیبنو عومەر مه دینه ی به.

جا ته گهر ته وهت زانی که واته ریوایه ته که ی ته بو داو د نایته به لگه ی ته و شی کردنه وه یی که ئیبنو ته می به ئیدعای کردوه، و ئیبنو قهیمیش ئیدعای ته وهی کردوه که حدیسه که به لگه یه له سهر ته و قسه یه، له بهر سی شت:

ئیددعای ته وهی کردوه که چوار ركاتی کردوه، ئیبنو عومەریش شه شی کردوه.

ته مه تاییهت بوو به (مسجد الحرام) به لام ئیدعاکه ی ته م گشتی به.

ته م حدیسه مه وقفه که واته نایته به لگه، وه له وان شه ئاوها ی کردی له بهر شتی که په یوه ندی به خۆیه وه یه تی، یا چند ه زیه ک بیجگه له مه، که شه وکانی باسیان ته کات له (نیل الأوطار ۳/ ۲۳۹) (تمام المنه).

نویژیان ته کرد هه چهنده بیان توانیایه، جا هه بوو ده رکاتی ته کرد، هه بوو دووانزه، وه هه بوو ههشت، وه هه بوو لهوه کهمتری ته کرد، هه ر له بهر لهوه جه ماوه ری پیشهواکان له سه ره لهوه ریگ کهوتوون پیش نویژی ههینی سوننه تیک نی یه کاتی بو دیاری کرابیت، یا ژماره ی بو دانرابیت، چونکه تهوشتانه تنها به قسه یا به کرده ی پیغه مبه ر صلواته علیه سابت ته بی، خو تهویش سوننه تیک ی وه های لهو باره وه دانه ناوه نه به قسه نه به کرده وه.

ریگ کهوتنی ههینی و جهژن له رۆژیگدا

ته گهر جهژن و ههینی کهوتنه یه که رۆژه وه تهوکه سانه ی نویژی جهژن ته کهن نویژی ههینی یان له کۆل ته کهویت، له زهیدی کوری ته رقه مه وه هاتوو ده فهرموویت: پیغه مبه ر صلواته علیه نویژی جهژنی بو کردین له پاشاندا ری یی دا این نویژی ههینی نه کهین، فهرمووی: هه رکهس تهیه وی نویژی ههینی بکات با بیکات. (رواه الخمسة وصححه ابن خزيمة والحاکم ^(۲۱)).

له ته بوهوره پیره وه هاتوو ده فهرموویت: پیغه مبه ر صلواته علیه فهرموویه تی: **(قَدْ اجْتَمَعَ فِي يَوْمِكُمْ هَذَا عِيدَانِ، فَمَنْ شَاءَ اجْزَأَهُ مِنَ الْجُمُعَةِ وَإِنَّا مُجَمَّعُونَ)** (رواه أبوداود). واته: له م رۆژهدا بو ئیوه دوو جهژن یه که کهوتوون، هه رکهس تهیه ویته به نویژه جهژنه که نویژی ههینی له کۆل کهوتوو، به لآم ئیمه نویژی ههینی ته کهین.

موسسته حه ببه بو ئیمام نویژی ههینی پیک بهینتی بو تهوه ی تهوانه ی تهیانه ویته ئاماده ی بن ئاماده ی بن، وه ههروه ها بو تهوکه سانه ی ئاماده ی نویژی جهژن نه بوون، به پیتی لهوه فهرموده یه یه که فهرمویه تی: (ئیمه نویژی ههینی ته کهین)، وه لای حه نبه لی یه کهان کردنی نویژی نیوه رۆ واجب، له سه ره تهوانه ی ناچن بو ههینی له بهر تهوه ی ئاماده ی نویژی جهژن بوون، به لآم (ظاهر) تهوه یه واجب نی یه له سه ریان، به پیتی تهوه ی ته بوداود له ئیبنوزوبه یه وه ته گهر پته وه ده فهرموویت: دوو جهژن له رۆژیگدا کۆ بوونه وه ئیتر هه ر دوو کیانی به سه ره یه که وه به دوو رکات له کاتی نویژی جهژندا کردو لهوه زیاتر نویژیکی تری نه کرد تا تهوکاته ی نویژی عه سری کرد.

سایتی به ههشت

www.ba8.org

2009 – 1430

هه میسه له گه لمان بن بو به ره می نوی

(21) دوو هه له ی تی دایه:

یه کهم: لهو پیئجانه ی که تهو ته لیت ریوایه تیان کردوو (ترمذی) یه، به لآم (ترمذی) ریوایه تی نه کردوو، هه ر له بهر تهوه (حافظ) له (بلوغ المرام) دا (ترمذی) جیا کرد تهوه له ریوایه ت کردنی ته م حه دیسه دا. وه ههروه ها له (التلخیص) یشدا نه یگه رپاوه تهوه بو (ترمذی) ته م حه دیسه م له (صحیح أبي داود) دا ته خرچ کردوه به ژماره (۹۸۲).

دوو م: که ووتویه تی ئیبنوخوزه یه به صحیحی داناوه که چاوی له سه نعهانی کردوو له سبل السلام دا، له بهر تهوه ش توشی ته م هه له یه بووه، چونکه له صحیحی ئیبنوخوزه یه دا بیئویه تی وه ای زانیوه که هه رچی لهو صحیحه دا بنوسریت صحیحه، وه تهوه ش وا نی یه، چونکه زۆر جار حه دیس ته خرچ ته کات لهو به شه دا ودوایش باسی عیله ته که ی ته کات و گومانی هه یه له صحیحه تی دا، جا له م حه دیسه شدا هه ر وای کردوو، به لآم حه دیسه که صحیحه له بهر تهو شایه تانه ی که له مه و دووا له کتیبه که دا دیت، وه ئیبنومه دینی و حاکم و (ذهبی) به صحیحیان داناوه، وه له صحیحی ته بوداودیشدا ته خرچ کراوه به ژماره (۹۸۳-۹۸۴) (تمام المنة).